

A-PBT-A-535/2012. Ajánlás

A Pénzügyi Békéltető Testület dr. K.A. ügyvéd által képviselt F.V.-né (a továbbiakban: Kérelmező) – OTP Bank Nyrt. (székhelye: 1051 Budapest, Nádor utca 16., a továbbiakban: pénzügyi szolgáltató) ellen benyújtott kérelmére indult pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban a 2012. április 16-ra, illetve 2012. május 14-re kitűzött folytatólagos meghallgatáson az alábbi

AJÁNLÁST

hozta:

A Pénzügyi Békéltető Testület ajánlja, hogy a pénzügyi szolgáltató a Kérelmezővel kötött kölcsönszerződés megkötését megelőző eredeti állapotot állítsa vissza.

A Pénzügy Békéltető Testület a Kérelmező ezt meghaladó igényét elutasítja.

Az ajánlás ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézhezvételétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Törvényszéktől, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: Psztv.) rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra vagy a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A pénzügyi szolgáltató az ajánlás hatályon kívül helyezését a fentiekén túl – az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül – akkor is kérheti a Fővárosi Törvényszéktől, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Ha a pénzügyi szolgáltató az ajánlásnak nem tesz eleget, a Pénzügyi Békéltető Testület – a Kérelmező nevének megjelölése nélkül – jogosult a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét – legkorábban az ajánlásnak a pénzügyi szolgáltató részére történt kézbesítésétől számított hatvan nap elteltével – nyilvánosságra hozni.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését a Psztv. 94. §-ának b) pontja, 97. §-a, valamint 100. §-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a Kérelmezőt és a pénzügyi szolgáltatót, hogy jelen ajánlás végrehajtásáról a kézhezvételt követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Pénzügyi Békéltető Testületet.

INDOKOLÁS

A Kérelmező 2012. február 22-én érkezett kérelmével fordult a Pénzügyi Békéltető Testülethez pénzügyi fogyasztói jogvita rendezése érdekében. Kérelmében a pénzügyi szolgáltatónál vezetett xxx számú hitelszámlájának költségmentes lezárását és ennek kapcsán a vele szemben támasztott követelések törlését kérte. A Kérelmező indítványozta továbbá, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület a pénzügyi szolgáltatót a jelen eljárásban felmerült költségekben is marasztalja.

A Kérelmező előadta, hogy 2009. július 30-án a BCD Kft-vel (a továbbiakban: eladó) „Szerződés áruvásárlási győrskölcsonigényléssel” megnevezésű adásvételi szerződést kötött. A szerződéskötéssel egyidejűleg átadott az eladónak 10.000.- Ft-ot, a pénzáradásról azonban állítása szerint irat nem készült. A Kérelmező az áru 160.000 Ft-os vételárának fennmaradó részét a pénzügyi szolgáltató által folyósítandó kölcsönből, részletekben kívánta megfizetni.

A Kérelmező által becsatolt adásvételi szerződés szerződéskötéskor fizetett összeg jogcímén 10.000, azaz tízezer forint saját erőt tartalmazott. A szerződés hátoldalán olvasható általános eladási feltételek egyúttal arról is rendelkeztek, hogy elállás esetén az eladó a megrendelést követő első munkanap után 10.000, azaz tízezer forint hitelbírálati díjat számít fel.

A Kérelmező előadása szerint az áru átvételekor, 2009. augusztus 19-én adósként írta alá a vételár fennmaradó összegének finanszírozására szolgáló, a pénzügyi szolgáltatóval később létrejött (2009. augusztus 19-én még további aláírásokat nem tartalmazó) kölcsönszerződési nyomtatványt, majd az adásvételi szerződésből eredő szavatossági igényeinek érvényesítését követően 2009. augusztus 24-én az eladónak címzett és előadása szerint 2009. augusztus 25-én ajánlott küldeményként postára adott nyilatkozatával az adásvételi szerződéstől elállt.

A Kérelmező előadta, hogy 2009. augusztus 28-án postai úton kapta kézhez az időközben a pénzügyi szolgáltató által is aláírt kölcsönszerződést, ezért 2009. szeptember 8-án kelt és tértivevényel ismét az eladónak küldött levelében 2009. augusztus 24-én kelt elállását visszaigazoló nyilatkozat kiadását kérte. A Kérelmező az eladótól egyik levelére sem kapott választ, és hozzá előadása szerint a küldemények sem érkeztek vissza.

Tekintettel arra, hogy a kölcsönszerződés alapján fizetendő első törlesztőrészlet 2009. szeptember 28-án esedékessé vált, a Kérelmező a pénzügyi szolgáltatótól ezt követően folyamatosan fizetési felszólító leveleket kapott.

A Kérelmező a pénzügyi szolgáltató által 2009. október 22-én átvett levelében elállt a kölcsönszerződéstől, egyidejűleg az áru eladójától a kölcsönügylet lezárásához szükséges nyilatkozat megküldését kérte. A Kérelmező előadása szerint az eladónak címzett küldemény 2009. november 9-én „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza hozzá.

A Kérelmező ezt követően a pénzügyi szolgáltató 2009. november 13-án kelt útmutatása alapján – melynek értelmében az eladó és a pénzügyi szolgáltató között a szükséges egyeztetés megtörtént – telefonon kísérelte meg felvenni a kapcsolatot az eladóval, azonban ő a hitelszámla lezárásához szükséges jognyilatkozatot többszöri kérés ellenére a mai napig nem adta ki. A kapcsolatfelvétel így mind az eladó, mind a pénzügyi szolgáltató vonatkozásában eredménytelen maradt, a hitelszámlán az eladónak időközben folyósított összeg a Kérelmező terhére a kölcsönszerződés alapján továbbra is esedékes hátralékos tartozásként mutatkozott.

A Kérelmező indítványára az illetékes megyei kereskedelmi és iparkamara mellett működő békéltető testület 2010. február 22-én a Kérelmező és az eladó között felmerült jogvita rendezése érdekében indult aaaa számú ügyben ajánlotta, hogy az eladó a Kérelmezőnek a pénzügyi szolgáltatónál vezetett hitelszámlája lezárásához szükséges nyilatkozatot adja ki.

Figyelemmel arra, hogy az eladó az ajánlásban foglaltaknak nem tett eleget, a Kérelmező a megküldött iratok alapján 2010. május 14-én, majd keresetlevelének 2010. június 23-án kelt

időzés kibocsátása nélkül történő elutasítását követően 2010. október 11-én polgári peres eljárást indított az eladóval szemben. Kiterjesztett keresetében elállása folytán a kölcsönszerződés 2009. augusztus 24-én történt megszűnésének megállapítását és az eladótól a számú hitelszámlára 230.567, azaz kétszázharmincezer-ötszázhatvanhét forint megfizetését kérte, ennek 2009. augusztus 18-tól járó szerződéses mértékű késedelmi kamataival, valamint perköltségeivel együtt. A BCD Bíróság a Pp. 136. §-ának (2) bekezdése alapján 2011. október 6-án zzz számon bírósági meghagyást bocsátott ki, amely 2011. november 16-án emelkedett jogerőre.

A Kérelmező a határozatot tartalmazó jegyzőkönyvet a pénzügyi szolgáltatónak – annak 2011. január 5-én, 2011. február 4-én és 2011. március 16-án kelt leveleiben foglalt kérésére – 2011. december 7-én megküldte, és ismételten kérte az xxx számú hitelszámla további hátralékos tartozás nélküli, költségmentes lezárását. A Kérelmező indítványát a pénzügyi szolgáltató 2011. december 30-án kelt levelében azzal az indokkal utasította el, hogy az ítélet hatályú jogerős bírósági határozat alapjául szolgáló eljárásban nem vett részt, ezért a Kérelmezővel szembeni jogviszonyára annak rendelkezései nem hatnak ki.

A Kérelmező 2012. február 22-én érkezett kérelmében fordult a Pénzügyi Békéltető Testülethez pénzügyi fogyasztói jogvita rendezése érdekében. Álláspontja szerint ő az adásvételi szerződéstől még a kölcsönszerződés postai úton történő kézhezvételét megelőzően, jogszerűen állt el. Mindezek alapján a pénzügyi szolgáltatónál vezetett xxx számú hitelszámla költségmentes lezárását és ennek kapcsán a pénzügyi szolgáltató vele szemben támasztott követeléseinek törlését, illetve a pénzügyi szolgáltatónak a jelen eljárásban felmerült költségekben történő marasztalását indítványozta.

A Kérelmező álláspontja szerint az általa becsatolt jogerős bírósági határozat értelmében az adásvételi szerződéstől történt jogszerű elállását követően az eladónak vissza kellett volna fizetnie az időközben folyósított kölcsönösszeget a pénzügyi szolgáltatónál vezetett hitelszámlára. Tekintettel arra, hogy az eladónak a rendelkezésre álló okiratok alapján erre időközben lehetősége nyílt, álláspontja szerint a pénzügyi szolgáltató követelését vele szemben nem, kizárólag az eladó felé érvényesítheti.

A Kérelmező előadta, hogy megítélése szerint a kölcsönszerződés teljes létszakában mindent megtett annak érdekében, hogy a pénzügyi szolgáltató a hitelszámlát jogszerűen lezárja. A Pénzügyi Békéltető Testület kérdésére a Kérelmező előadta, hogy a BCD Bíróság zzz számú jogerős határozatának végrehajtását a mai napig nem kérte, figyelemmel arra, hogy az alperesi eladó ellen az illetékes cégbíróság a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 90. §-ának (1) bekezdése alapján 2010. december 2-án kelt végzésével mint ismeretlen székhelyű cég ellen megszüntetési eljárást indított.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa a rendelkezésére álló iratokból megállapította, hogy a kölcsönszerződés megkötése során az eladó a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. tv. (a továbbiakban: Hpt.) akkor hatályos 2. számú melléklete I. fejezetének 12. pontja b) alpontja szerint a pénzügyi szolgáltató bejelentett ügynöke volt. Az eljáró tanács a Psztv. 78. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel a Psztv. 89.

§-a alapján értesítette a pénzügyi szolgáltatót a vitás ügyben indult pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban a kitűzött meghallgatás időpontjáról, és felszólította a kérelem valamennyi elemére kiterjedő válaszirat megküldésére.

A pénzügyi szolgáltató válasziratában előadta, hogy a Kérelmező a kölcsönszerződést az áru eladója jelenlétében 2009. augusztus 15-én XY-on írta alá. A pénzügyi szolgáltató még ugyanezen a napon előzetes hitelbírálatot végzett, majd az eladóval létrejött együttműködési megállapodásuknak megfelelően értesítő levélben tájékoztatta őt, hogy a Kérelmező részéről a sikeres kölcsönigényléshez milyen további dokumentumok szükségesek. Ezek beérkezését követően a pénzügyi szolgáltató állítása szerint a kölcsönszerződést 2009. augusztus 24-én írta alá, és azt másnap postai úton ajánlott küldeményként küldte meg a Kérelmezőnek.

A pénzügyi szolgáltató álláspontja szerint a Kölcsönszerződés 2009. augusztus 24-én lépett hatályba, mert még a kölcsönszerződés általa történt aláírásának napján, 2009. augusztus 24-én átutalta a Kérelmező által igényelt kölcsön összegét az eladó részére.

A pénzügyi szolgáltató az adásvételi szerződésben nevesített hitelbírálati díj vonatkozásában előadta, hogy a hitelbírálatot a kölcsönszerződés elválaszthatatlan részét képező Üzletszabályzatának (a továbbiakban: Üzletszabályzat) C.3. és C.4. pontja alapján végezte, és a kölcsönt ennek megfelelően folyósította. A hitelbírálatért jelen esetben díjat nem számított fel; az adásvételi szerződés egyedi részében foglalt feltételnek megfelelően az eladónak küldött értesítő levélben a 10.000 Ft, azaz tízezer forint összeget saját erőként jelölte meg.

A pénzügyi szolgáltató válasziratában elismerte, hogy az adásvételi szerződés általános feltételként a megrendelést követő első munkanap után történő elállás esetére az eladó javára 10.000 Ft, azaz tízezer forint hitelbírálati díj felszámítását tartalmazza, azonban a válaszirat készítésének időpontjában nem tudott nyilatkozni arról, hogy az eladó miért ezen a jogcímen tüntette fel az összeget, hiszen tény az, hogy hitelbírálatot nem végezhetett. Álláspontjának alátámasztására a pénzügyi szolgáltató válasziratában a hozzá az eladó közreműködésével benyújtott kölcsönigénylő lapra hivatkozott, amely a Kérelmező és a pénzügyi között létrejött ügylet vonatkozásában hitelbírálati díjra semminemű hivatkozást nem tartalmaz.

A pénzügyi szolgáltató előadta, hogy Üzletszabályzatának C.5.7 és C.5.8. pontjai rendelkeznek az ügyfelek elállási jogának gyakorlásáról és a hitelszámla megszüntetésének lehetőségéről, ezek a rendelkezések azonban véleménye szerint jelen ügyben nem alkalmazhatók, mert a kölcsönügylet alapjául szolgáló áruvásárlás a pénzügyi szolgáltató álláspontja szerint nem hiúsult meg és nem lehetetlenült.

A fentiekén túlmenően az Üzletszabályzat C.10. pontja rendelkezik a kölcsönjogviszony megszüntetéséről. Eszerint az adós a kölcsönszerződést azonnali hatállyal felmondhatja, amennyiben tartozását a felmondással egyidejűleg maradéktalanul kiegyenlíti.

A pénzügyi szolgáltató előadta, hogy a Kérelmezőnek az adásvételi szerződéstől történt elállását követően az eladó sem sztoronó kérelmet nem küldött a pénzügyi szolgáltatóhoz, sem a számára folyósított hitel összegét nem utalta vissza a ma napig, annak ellenére, hogy őt erre a BCD Bíróság zzz számú jogerős végzése kötelezte. A pénzügyi szolgáltató a folyósított hitel megfizetésének hiányában a hitelszámlát nem tudja lezárni.

A fentiekre tekintettel a pénzügyi szolgáltató válasziratában egyezségi ajánlatot tett, melynek értelmében a Kérelmező hitelszámlájának költségmentes szüneteltetését a végrehajtási eljárás befejezéséig továbbra is fenntartja, amennyiben a Kérelmező a BCD Bíróság zzz számú jogerős határozata alapján a végrehajtási eljárást legkésőbb 2012. május 2-ig megindítja, és az eljárás megindítását a pénzügyi szolgáltató részére hitelt érdemlően igazolja.

A Pénzügyi Békéltető Testület az első meghallgatási időközben a pénzügyi szolgáltató válasziratát és egyezségi ajánlatát a Kérelmezőnek szabályosan megküldte, ő azonban az egyezségi ajánlat elfogadásáról a meghallgatás napjáig nem nyilatkozott, és a 2012. április 16-ára kitűzött meghallgatásról magát előzetesen kimentette.

A vitás ügyben indult pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban 2012. április 16-án tartott meghallgatáson a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa tájékoztatta a pénzügyi szolgáltató képviselőjét, hogy a Psztv. 78. §-a (1) bekezdésének megfelelően jelen ügyben kizárólag a Kérelmező és a pénzügyi szolgáltató között létrejött kölcsönszerződés megkötésével és teljesítésével kapcsolatos vitás ügyet vizsgálja. Ez ellen a pénzügyi szolgáltató sem válasziratában, sem a folytatólagos meghallgatáson kifogást nem emelt.

Az eljáró tanács elnökének kérdésére a pénzügyi szolgáltató előadta, hogy a kölcsönszerződést a felek nem egymás jelenlétében írták alá. A pénzügyi szolgáltató állítása szerint a kölcsönszerződésen feltüntetett két tanú aláírásával kizárólag azt igazolta, hogy a Kérelmező a nyomtatványt az ott megjelölt napon (2009. augusztus 15-én) saját kezű aláírásával látta el.

A Kérelmező és – a pénzügyi szolgáltató állítása szerint – két tanú aláírásával ellátott okiratot, illetve a pénzügyi szolgáltató által a kölcsönkérelemre válaszul még aznap kiállított és 5 napig hatályos értesítő levélben foglalt, a hitelbírálathoz kért további dokumentumokat az eladó, mint a pénzügyi szolgáltató bejelentette ügynöke a kölcsönigénylés elbírálása végett továbbította a pénzügyi szolgáltatónak.

A pénzügyi szolgáltató valamennyi, a hitelbírálathoz szükséges okirat áttekintését követően határozott a kölcsönszerződés aláírásáról, azaz a Kérelmező ajánlatának elfogadásáról, és erről a kölcsönszerződés általa is aláírt példányának megküldésével – a kölcsönösszeg eladónak történő folyósításával egyidejűleg – 2009. augusztus 24-én kelt és 2009. augusztus 25-én ajánlott küldeményként postára adott levelében értesítette a Kérelmezőt.

A meghallgatáson a pénzügyi szolgáltató képviselője egyébiránt fenntartotta a válasziratában foglaltakat, azaz álláspontja szerint a vitás ügy időpontjában hatályos Üzletszabályzata alapján a Kérelmezőnek sem az adásvételtől történt elállása, sem az általa 2009. október 22-én kézhez vett elállási nyilatkozat a felek között létrejött kölcsönszerződést nem bontotta fel.

Figyelemmel arra, hogy a Psztv. 92. §-a (1) bekezdése alapján a pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárás elsődleges célja a vitás ügyben a felek között egyezség létrehozása, illetve az eljáró tanács mind a kölcsönszerződés létrejöttére és alakjára vonatkozóan, mind a pénzügyi szolgáltató és bejelentett ügynöke kapcsolatát szabályozó együttműködési megállapodás tekintetében további bizonyítékok beszerzését tartotta

szükségesnek, az eljáró tanács a pénzügyi szolgáltató egyetértésével a törvényes határidőn belül újabb, folytatólagos meghallgatást tűzött.

A Pénzügyi Békéltető Testület a halasztott meghallgatás időpontjáról a Kérelmezőnek küldött értesítéséhez mellékelte a 2012. április 16-i meghallgatás jegyzőkönyvét, egyúttal felhívta a Kérelmező képviselőjét, hogy a pénzügyi szolgáltató egyezségi ajánlatáról legkésőbb az újabb meghallgatás napjáig nyilatkozzon.

A Kérelmező képviselője az újabb meghallgatási időközben küldött válaszában a pénzügyi szolgáltató egyezségi ajánlatát nem fogadta el, tekintettel arra, hogy a végrehajtás a költségeknek a Kérelmező általi megelőlegezése mellett az alperesi eladó ellen időközben indított megszüntetési eljárásra figyelemmel vélhetően eredménytelenül zárulna.

A Kérelmező válaszában vitatta továbbá azt a körülményt, hogy a kölcsönszerződést 2009. augusztus 15-én írta volna alá; a Pénzügyi Békéltető Testülethez küldött beadványában úgy nyilatkozott, hogy a kölcsönszerződésnek sem a pénzügyi szolgáltató, sem a tanúk aláírását nem tartalmazó nyomtatványát az áru átvételével egyidejűleg (tehát 2009. augusztus 19-én) írta alá, majd ezt követően, 1-2 héten belül postai úton kapta kézhez az általa később a Pénzügyi Békéltető Testület eljárásához is becsatolt kölcsönszerződést.

A Kérelmező képviselője vitatta a pénzügyi szolgáltató azon állítását is, mely szerint az eladó az elállást követően sikeresen vette fel vele a kapcsolatot. A hitelszámla lezárásnak ügyében – ahogyan azt a Pénzügyi Békéltető Testülethez írt beadványában is állította – az eladóhoz mind szóban, mind írásban intézett megkeresései legtöbbször válasz nélkül maradtak, illetve az eladó a kölcsönszerződés lezárásához szükséges sztorató kérelmet a mai napig nem adta ki. A Kérelmező képviselője egyúttal kérte, hogy az eljáró tanács az újabb meghallgatáson esetleges távolléte esetén is a becsatolt okiratok és előadott tények alapján hozzon döntést.

A Pénzügyi Békéltető Testület az újabb bizonyítékok beszerzését követően 2012. május 14-én újabb meghallgatást tartott. A pénzügyi szolgáltató a Kérelmező képviselőjének levelében foglalt állításokat nem fogadta el, válasziratában foglaltakat továbbra is fenntartotta.

A meghallgatást követően az eljáró tanács elnökének kérésére a Pénzügyi Békéltető Testület elnöke a pénzügyi fogyasztói jogvita lezárására nyitva álló határidőt a Pszvt. 93. §-ának (5) bekezdése alapján meghosszabbította.

A Pénzügyi Békéltető Testület a rendelkezésére álló iratok és a folytatólagos meghallgatáson elhangzottak alapján megállapította, hogy a vitás ügyben a Ptk. 213. §-a alapján a távollévő felek között a kölcsönszerződés a Kérelmező ajánlatának a pénzügyi szolgáltató által történt elfogadásával jött létre azon a napon, amikor a Kérelmező az ajánlat elfogadásáról tudomást szerzett: azaz, amikor a pénzügyi szolgáltató által aláírt kölcsönszerződést postai úton átvette.

A Ptk. 213. §-ra figyelemmel az eljáró tanács nem fogadta el a pénzügyi szolgáltató azon érvelését, mely szerint a kölcsönösszegnek az eladó számlájára történt folyósítása szükségképpen a távollévő felek között a kölcsönszerződés létrejöttének napja.

A távértékesítés keretében kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésekről szóló 2005. évi XXV. törvény (a továbbiakban: Tkptv.) 8. §-ának (1) bekezdése értelmében az elállásra

(felmondásra) nyitva álló határidő lejárta előtt a szerződés teljesítése csak a fogyasztó kifejezett hozzájárulását követően kezdhető meg.

A Tkptv. 3. §-a értelmében a szolgáltató a fogyasztót elállási jogáról és arról, hogy az erre nyitva álló határidőn belül a teljesítés csak a fogyasztó kifejezett hozzájárulását követően kezdhető meg, a fogyasztót a szerződéskötésre irányuló jognyilatkozatát megelőzően, kellő időben, egyértelműen, közérthetően és pontosan köteles tájékoztatni.

A Tkptv. 6. §-ának (1) bekezdése értelmében a fogyasztó a szerződéstől (...) a szerződéskötés napjától számított tizennégy napon belül indokolás nélkül elállhat. A 6. § (8) bekezdésének értelmében ez a határidő az elállási jogról szóló, a törvénynek megfelelő tájékoztatás kézhezvételétől kezdődik.

A Tkptv. 11. §-ának (2) bekezdése rendelkezik arról, hogy a fogyasztó tájékoztatására vonatkozó szolgáltatói kötelezettség teljesítése, és a szerződés megkötésére, illetve adott esetben a teljesítésére vonatkozó fogyasztói hozzájárulás vagy kérés megtörténte tekintetében a bizonyítás a szolgáltatót terheli.

A Pénzügyi Békéltető Testület megtekintette a kölcsönszerződést, valamint az annak elválaszthatatlan részét képező Üzletszabályzatot és Hirdetményt, amelyek átvételét az Kérelmező a kölcsönszerződés aláírásával elismerte. Ezek az okiratok az elállásra vonatkozó speciális törvényi szabályozásról szóló tájékoztatást nem tartalmazzák. A kölcsönösszeg eladó számlájára történő utalásáról az Üzletszabályzat C.1.2. pontja rendelkezik, és a fogyasztó részéről nem ad erre az elállási határidőben nyitva álló külön kifejezett felhatalmazást.

A kölcsönszerződés alakisága vonatkozásában a Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a figyelmet, hogy a rendelkezésre bocsátott iratok és a felek ellenétes előadásai alapján nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy azt a felek, illetve a két tanú pontosan hol és mikor írták alá; az okirat Kérelmező általi aláírásának napjaként szereplő 2009. augusztus 15-i dátumot a Kérelmező beadványában vitatta, a többi aláírás keletkezésének ideje pedig szintén nem kétséget kizáróan bizonyított (a tanúk esetében az aláírás helye sem).

A pénzügyi szolgáltató előadása szerint ő a kölcsönszerződést 2009. augusztus 24-én írta alá, azonban az okirat a pénzügyi szolgáltató aláírására szolgáló sor fölött külön keltezést nem tartalmaz, holott ennek feltüntetésére a formanyomtatvány kifejezetten lehetőséget kínál. Ezen túlmenően a kölcsönszerződés mindkét fél által becsatolt példányán, a kereten kívül 2009. augusztus 25-i dátumbélyegző látszik, amely – a pénzügyi szolgáltató előadását e tekintetben elfogadva – vélhetően a postára adás időpontját jelöli.

Az üzleten kívül fogyasztóval kötött szerződésekről szóló 213/2008. (VIII. 29.) Korm. rendelet 4. §-ának (1)-(2) bekezdése szerint a fogyasztó a termék kézhezvételének napjától számított nyolc munkanap elteltéig indokolás nélkül elállhat a szerződéstől, míg a (3) bekezdés értelmében írásban történő elállás esetén azt határidőben érvényesítettnek kell tekinteni, ha a fogyasztó a nyilatkozatát a határidő lejárta előtt elküldi. A Kérelmező a felek által nem vitatottan a terméket 2009. augusztus 19-én vette át, és a kölcsönügylet alapjául szolgáló adásvételi szerződéstől 2009. augusztus 24-én kelt levelében állt el.

A Kérelmező 2009. augusztus 24-én kelt elállási nyilatkozata hatályának vizsgálatakor a Pénzügyi Békéltető Testület a Kérelmező által becsatolt okiratokat vizsgálta: az eladó 2011. május 24-én cégszerű aláírással ellátott nyilatkozatát, valamint a BCD Bíróság zzz számú jogerős határozatába, mint közokiratba foglalt egyező időpontot.

A Pénzügyi Békéltető Testület ezt követően megállapította, hogy a Kérelmező az adásvételi szerződéstől 2009. augusztus 24-én elállt, és az eladó, mint a pénzügyi szolgáltató bejelentett ügynöke a kölcsönösszeg részére történt folyósításának napján értesült a Kérelmezőnek az adásvételi szerződés vonatkozásában tett elállási nyilatkozatáról.

A Pénzügyi Békéltető Testület az eladó és a pénzügyi szolgáltató között a vitás ügy idején hatályos együttműködési megállapodásnak kizárólag a pénzügyi fogyasztói jogvitában érintett felek viszonyára kiható rendelkezéseit vizsgálta.

A Ptk. 277. §-ának (5) bekezdése szerint a felek a szerződés teljesítését érintő minden lényeges körülményről egymást tájékoztatni kötelesek.

Az eljáró tanács álláspontja szerint az együttműködési megállapodás a kölcsönügylet lebonyolításakor a megbízásra jellemző gondosságot ír elő az eladó, mint a pénzügyi szolgáltató bejelentett ügynöke számára. Az eljáró tanács ezért ezeket a vitás ügyben is releváns szerződési feltételeket – melyeket azok bizalmas, kétoldalú jellegére tekintettel jelen határozatban szó szerint nem kíván idézni – az akkor hatályos Hpt. ügynöki szabályozása, a Tkptv., illetve a Ptk. szerződésekre vonatkozó általános rendelkezései mellett a megbízásra vonatkozó speciális szabályok fényében vizsgálta.

A Ptk. 474. §-ának (2) bekezdése értelmében a megbízást a megbízó utasításai szerint és érdekének megfelelően kell teljesíteni.

A Ptk. 477. §-ának (1) bekezdése alapján a megbízott köteles a megbízót tevékenységéről és az ügy állásáról kívánságára, szükség esetén enélkül is tájékoztatni, különösen (...) ha a felmerült új körülmények az utasítások módosítását teszik indokolttá.

Az együttműködési megállapodás, valamint a Hpt., a Ptk. és a Tkptv. idézett rendelkezései alapján az eladót a pénzügyi szolgáltató bejelentett ügynökeként kiemelt gondossági és tájékoztatási kötelezettség terhelte a kölcsönszerződés megkötése alkalmával mind a vevő, mind a pénzügyi szolgáltató felé.

A Kérelmezőnek az adásvételi szerződéstől mint a kölcsönszerződés alapügyletétől 2009. augusztus 24-én történt elállása a kölcsönszerződés létrejöttét érintő olyan új körülmény, amelyről az eladó a pénzügyi szolgáltatót tájékoztatni köteles. A Pénzügyi Békéltető Testület a fentiek alapján megállapította, hogy az eladó az adásvétel finanszírozására létrejött kölcsönszerződés vonatkozásában a pénzügyi szolgáltató bejelentett ügynökeként a Kérelmező adásvételtől történt elállásáról elmulasztotta tájékoztatni a pénzügyi szolgáltatót.

A Hpt.-nek a vitás ügy idején hatályos 2. számú melléklete I. fejezetének 12. pont b) alpontja a pénzügyi szolgáltatás közvetítése b) ügynöki tevékenység fogalmát az alábbiakban határozta meg: „Pénzügyi intézmény pénzügyi szolgáltatási, illetőleg kiegészítő pénzügyi szolgáltatási tevékenységének elősegítése érdekében végzett tevékenység, amelynek során az ügyfél

pénzét, illetve eszközét nem kezelik, és a pénzügyi intézmény kockázatára önállóan kötelezettséget nem vállalnak.”

Fentiek értelmében a b) ügynök az őt igénybe vevő pénzügyi intézmény pénzügyi szolgáltatási, illetve kiegészítő pénzügyi szolgáltatási tevékenységét segíti elő, annak megbízásából jár el. A Hpt. 3. §-ának (9) bekezdése értelmében a fenti tevékenység a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (a továbbiakban: Felügyelet) engedélye nélkül volt végezhető, azonban a b) ügynököt igénybevevő hitelintézet köteles volt az ügynök személyét a Felügyelet által meghatározott módon és gyakorisággal a Felügyeletnek bejelenteni.

A Ptk. 315. §-a értelmében, aki kötelezettsége teljesítéséhez vagy joga gyakorlásához másrt vesz igénybe, ennek magatartásáért felelős.

A Pénzügyi Békéltető Testület a vitás ügyben a fent idézett rendelkezések alapján a bejelentett ügynök vonatkozásában megállapította a pénzügyi szolgáltató felelősségét.

A Tkptv. idézett rendelkezései értelmében a pénzügyi szolgáltató a hitelszámlán mutatkozó követelést – tekintettel arra, hogy az a törvény 6. §-ának (1) bekezdésében a fogyasztó számára elállásra biztosított határidőn belül keletkezett – a Tkptv. 8. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel – a Kérelmezőtől nem követelheti.

A fentiekre tekintettel a pénzügyi szolgáltató feladata a felek között létrejött kölcsönszerződést megelőző eredeti állapotot helyreállítani, és a Kérelmező xxx számú hitelszámláját követelésmentesen lezárni.

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa a pénzügyi szolgáltató alávetésének hiányában a kérelemben foglaltakat megvizsgálta, és a Pszvtv. 94. §-ának b) pontja alapján ajánlást adott ki.

Az eljáró tanács az eljárási költségek összegének és viselésének megállapításáról szóló rendelkezést a Pszvtv. 95. §-a (3) bekezdése értelmében mellőzte.

Budapest, 2012. május 29.

dr. Bukta Krisztina s.k.,
az eljáró tanács elnöke

Prihoda Anikó s.k.,
az eljáró tanács tagja

dr. Erdős Viktor s.k.,
az eljáró tanács tagja